

TEMAT 1: SPOTKANIE NA WIEJSKIM PODWÓRKU – SŁUCHANIE OPOWIADANIA EWY STADTMÜLLER „WIEJSKIE USTRONIE”.

CELE (temat 1 i 2):

- rozpoznawanie i nazywanie zwierząt z wiejskiego podwórka – dorosłe i młode osobniki,
- zapoznanie z pracą rolnika,
- rozwijanie sprawności manualnej i koordynacji wzrokowo-ruchowej poprzez technikę wyszywania na papierze,
- zwracanie uwagi na wykorzystywanie całej powierzchni kartki na rozmieszczanie elementów.

Przebieg:

1. Słuchanie opowiadania Ewy Stadtmüller „Wiejskie ustronie”.

Rodzic zaprasza do wysłuchania opowiadania. Czytając opowiadanie, prezentuje ilustracje do niego (książka, s. 62–63):

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-aplus-ks/mobile/index.html#p=65>

– *Nie uwierzycie, co się nam przytrafiło! – opowiadał przy kolacji dziadzio. – Postanowiliśmy z babcią zabrać was na parę dni na wieś, więc zacząłem szukać gospodarstwa agroturystycznego położonego w jakiejś ładnej i spokojnej okolicy. Znalazłem. Miejsce dobrze mi znane. Patrzę na nazwisko gospodarza – coś takiego! Mój kolega z dzieciństwa też nazywał się Maciszek, ale na imię miał Staś, a nie Janusz. Dzwonię. I cóż się okazuje...? – ten Janusz to rodzony syn Stasia. Ale było radości! Staś zaprosił nas do siebie razem z wnukami.*

– *Pojedziemy na wieś? – ucieszyła się Ada.*

– *Oczywiście – jeśli rodzice się zgodzą – zaznaczyła babcia.*

Na szczęście mama z tatą nie mieli nic przeciwko temu. Olkowi zdawało się nawet, że tata puścił oko do mamy, zupełnie jakby chciał powiedzieć: „Nareszcie będziemy mieli trochę czasu tylko dla siebie”.

Gospodarstwo agroturystyczne, pod wdzięczną nazwą „Ustronie”, okazało się miejscem wymarzonym na odpoczynek. Pan Staś nie ukrywał wzruszenia.

– *Wasz dziadek przyjeżdżał tu z rodzicami na wakacje – opowiadał Olkowi i Adzie. – Chodziliśmy razem na grzyby i jagody, paśliśmy krowy...*

– *Ma pan krowy? – zainteresował się natychmiast Olek.*

– *A mam – uśmiechnął się kolega dziadka. – Ta starsza to Jagoda, a ta młodsza – Malina.*

– *A kacuszki? – chciała wiedzieć Ada.*

– *Kacuszki też są.*

Całe popołudnie dzieci spędziły na zwiedzaniu stajni, obory i kurnika. Adzie najbardziej podobało się karmienie kur i kaczek, a Olkowi – królików. Oboje z zachwytem przyglądali się, jak pan Staś czyści konia.

– Co prawda do pracy w polu używam traktora – opowiadał pan Staś – ale kiedy do Janusza przyjadą goście, to każdy dzieciak marzy, żeby wsiąść na prawdziwego rumaka.

Olkowi natychmiast zaświeciły się oczy.

– A czy ja... też mógłbym się przejechać? – zapytał z nadzieją w głosie.

– Na koniu czy na traktorze? – chciał wiedzieć pan Staś.

– Jak znam mego wnuka, to na jednym i drugim – zaśmiał się dziadzio.

Trzy dni przeleciały jak z bicza strzelił. W tym czasie dzieci zdążyły zaprzyjaźnić się z Burym, który okazał się nadzwyczaj spokojnym koniem. Z Olkiem i Adą na grzbiecie spacerował po całym gospodarstwie, a w tym czasie prowadzący go za uzdę pan Stanisław opowiadał, jak mu się gospodarzy. Okazało się, że ma duże pole, na którym uprawia rzepak.

– Musicie przyjechać w maju – zapraszał. – Zobaczycie, jak pięknie kwitnie.

– Jak ty sobie, Stasiu, z tym wszystkim radzisz? – nie krył uznania dziadzio.

– Wstaję o piątej, oporządzam zwierzęta, a potem po kolei robi się, co trzeba – odparł zadowolony gospodarz.

– Wiesz, dziadziu, chyba będę rolnikiem – zwierzył się Olek, gdy trzeba było pożegnać wiejskie „Ustronie” i ruszać do miasta.

– Byłbyś gotów na tak ciężką pracę? – zdziwił się dziadzio.

– Jasne – kiwnął głową Olek.

– A na wstawanie o piątej rano?

– Nad tym musiałbym jeszcze popracować... – przyznał się największy śpioch w rodzinie.

2. Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

Rodzic zadaje pytania:

- Co zobaczyły dzieci w gospodarstwie syna pana Stasia?
- Co robili Olek i Ada podczas wizyty w gospodarstwie?
- Jakie obowiązki ma do wykonania rolnik?

3. Zabawa ruchowa „Przestraszone kurczęta” (nagranie dowolnej, wesołej muzyki).

Dziecko jest kurczątkiem. Porusza się po całej sali przy dźwiękach muzyki. Na przerwę w grze staje na jednej nodze i macha ramionami (skrzydłami) – kurczę przestraszyło się szczekającego pieska i stara się go odpędzić.

4. Zabawa dydaktyczna „Zapamiętaj” – ćwiczenia pamięci.

Zdjęcia lub obrazki przedstawiające zwierzęta z wiejskiego podwórka (można wykorzystać te poniżej).

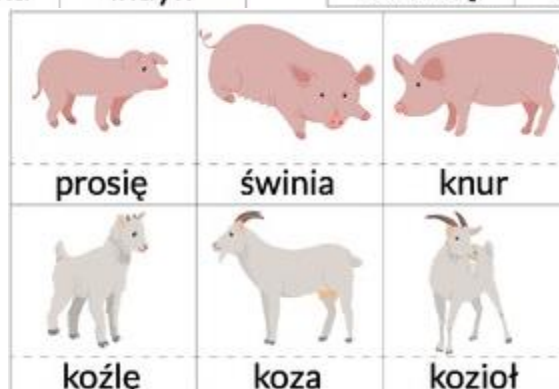
R. układa na stole dwa lub trzy zdjęcia (obrazki) zwierząt z wiejskiego podwórka. Dziecko wymienia ich nazwy. Następnie R. chowa obrazki. Pyta: Jakie zwierzęta były przedstawione na obrazkach? Po wysłuchaniu odpowiedzi dziecka, ponownie umieszcza obrazki na stole. Dziecko sprawdza, czy udzieliło poprawnej odpowiedzi.

5. Zagadki ruchowe „Jakim jestem zwierzęciem?”

Obrazki lub zdjęcia dowolnych zwierząt z wiejskiego podwórka, pojemnik lub taca. Dziecko losuje z pojemnika jeden obrazek lub jedno zdjęcie przedstawiające zwierzę z wiejskiego podwórka. Pokazuje za pomocą ruchu, jakim jest zwierzątkiem. Rodzeństwo i rodzic próbują odgadnąć zagadkę. Jeśli zadanie jest zbyt trudne, dziecko naśladuje głos tego zwierzęcia. Zamiana – losuje rodzic (rodzeństwo), naśladuje tylko ruchem, dziecko odgaduje i naśladuje zwierzę głosem.

6. Poznajemy rodziny zwierząt - dziecko rozpoznaje i nazywa zwierzęta - rodziców i ich dzieci, dorosły podpowiada poprawne nazwy.

7. Zabawa ruchowa „Dumny kogut”.

Dziecko jest kogutem. Na sygnał R.: kłaśnięcie, kogut porusza się dostojnym krokiem (powoli, idąc noga za nogą), z podniesioną głową, w różnych kierunkach. Na drugi sygnał: dwa kłaśnięcia, przystaje, wspina się na palce, (wchodzi na kanapę) i woła: *Kukuryku!*

TEMAT 2: „MIESZKAŃCY WIEJSKIEGO PODWÓRKA” – ZAJĘCIA PLASTYCZNE Z WYKORZYSTANIEM TECHNIKI WYSZYWANIE NA PAPIERZE.

1. Zapoznanie z tematem i sposobem wykonania pracy.

Białe kartki z bloku technicznego, dowolnie: kordonek lub wełna, wata, ziarna kukurydzy, kaszy lub ryżu; dowolne zwierzę wiejskie (wybierz i wydrukuj z pliku „grafomotoryka”), mocny klej, kredki i flamastry.

R. zachęca dziecko do samodzielnego wykonania pracy na temat: Mieszkańcy wiejskiego podwórka. Przygotowuje na stole potrzebne pomoce plastyczne. Demonstruje

sposób wykonania pracy: wykleja jego kontury kolorowym kordonkiem lub wełną, watą, ziarnami kukurydzy, kaszy manny itp. Zachęca do dorysowania/doklejenia brakujących elementów wiejskiego krajobrazu, np.: słońca, chmur, domu, płotka, trawy, drzew.

- 2. Samodzielne wykonanie prac przez dzieci.

TEMAT 3: ZABAWY PRZY PIOSENCE „U NAS NA PODWÓRKU”.

CELE:

- rozwijanie orientacji przestrzennej, prawidłowe posługiwanie się określeniami kierunków;
- rozwijanie umiejętności śpiewania piosenki i reagowania ruchem na sygnały muzyczne.

Przebieg:

1. Zabawa inhibicyjno-incytacyjna „Staraj się dotknąć”.

Dziecko porusza się podskokami po całej sali. Kiedy rodzic wymieni nazwę jakiegoś przedmiotu, np. krzesło, ściana, stolik, zabawka, podłoga, szafka, dziecko jak najszybciej muszą go dotknąć.

2. Obejrzyj i wysłuchaj film o zwierzętach wiejskich z odgłosami.

<https://www.youtube.com/watch?v=qQtJP40a1Iw>

2. Słuchanie piosenki „U nas na podwórku”.

Ref: *Kotek miauczy: miauu, miauu, miauu.*

Piesek szczeka: hau, hau, hau.

I. *Kogut pieje, kurka gdacze,*

gęga gąska, kaczka kwacze. – Daj nam szybko jeść

Ref: *Kotek miauczy: miauu, miauu, miauu.*

Piesek szczeka: hau, hau, hau.

II. *Krówka muczy, świnka kwiczy,*

konik rży, a osioł ryczy. – Zaraz dam wam jeść.

3. Rozmowa na temat piosenki.

- Określanie tempa i nastroju piosenki.
- Zwrócenie uwagi na powtarzające się elementy.
- Nazywanie zwierząt, o których jest w niej mowa.
- Naśladowanie ich głosów.

4. Ćwiczenia emisyjne – „Jak zwierzątka”.

Dziecko naśladuje, śpiewając na melodię piosenki, głosy różnych zwierzątek mieszkających w zagrodzie wiejskiej, np. ko, ko, kwa, kwa, mu, mu, be, be.

5. Zabawa rytmiczna – „Kotek i piesek”.

Dziecko porusza się po dywanie, naśladowując sposób poruszania się wybranego zwierzątka; kiedy usłyszy melodię refrenu, zatrzymuje się i rytmicznie wypowiada jego tekst, klaszcze: *Kotek miauczy: miauu, miauu, miauu; piesek szczeka: hau, hau, hau.*

6. Zabawa „Co robią zwierzątka?”

Rodzic zadaje pytania, a dziecko odpowiada słowami piosenki:

- Co robi kogut? – pieje;
- Co robi kurka? – gdacze;
- Co robi gąska? – gęga;
- Co robi kaczka? – kwacze;
- Co robi świnka? – kwiczy, chrumka;
- Co robi konik? - rży itd.

7. Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu. Śpiewanie razem z rodzicem.

8. Posłuchaj i obejrzyj inne piosenki o zwierzętach z wiejskiej zagrody.

<https://www.youtube.com/watch?v=QPqALlknKwY>

www.youtube.com/watch?v=hMI74Mm6tgU

<https://www.youtube.com/watch?v=x9x5BdvCI44>

<https://www.youtube.com/watch?v=fUX5kYzzi5Q>

<https://www.youtube.com/watch?v=0HV4QZ7y2DI>

TEMAT 4: GDZIE MIESZKAJĄ ZWIERZĘTA WIEJSKIE? – ZABAWY INSPIROWANE WIERSZEM IWONY FABISZEWSKIEJ „DOMY ZWIERZĄT”.

Cele:

- rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej,
- doskonalenie analizy i syntezy sylabowej wyrazów,
- wzbogacanie wiadomości na temat zwierząt wiejskich,
- rozwijanie sprawności manualnej i koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- doskonalenie precyzji ruchów ręki wiodącej.

Dziecko:

- rozpoznaje na obrazku domy zwierząt wiejskich i podaje ich nazwy,
- łączy zwierzęta wiejskie z ich domami,
- sprawnie posługuje się kredką, łącząc zwierzę z jego domem.

1. Słuchanie wiersza Iwony Fabiszewskiej „Domy zwierząt”.

R. czyta wiersz:

*W chlewiku mieszka świnka, korytko stoi tam,
a w budzie siedzi piesek; nie lubi, gdy jest sam.
W kurniku kury gdaczą, nocą na grzędach śpią,
a konie stoją w stajniach i głośno czasem rżą.
A krowy? Pewnie wiecie, obora to ich dom.
Gdy wrócą już z pastwiska, tu muczą piosnkę swą.*

2. Rozmowa na temat wiersza.

R. pyta:

- O jakich zwierzętach była mowa w wierszu?
- Jak nazywa się dom świnki (psa, konia, kury, krowy)?
- Jakie jeszcze inne zwierzęta oprócz kury mogą mieszkać w kurniku?

3. Łączenie zwierząt z ich domami (karta pracy – wydrukuj z pliku „grafomotoryka”).

4. Zabawa słuchowa: dziecko dzieli rytmicznie nazwy domów zwierząt wiejskich (na sylaby) i wyklaskuje liczbę sylab.

5. Zabawa „Tak jak piórko”.

Rodzic pokazuje, jak delikatnie opada na ziemię piórko, gdy je puści. Prosi dziecko, żeby głośno liczyło, ile czasu potrzeba, żeby piórko, które teraz wypuści, upadło na ziemię. Potem dziecko staje na środku dywanu, a R. mówi:

Wyobraź sobie, że jesteś małym, ślicznym piórkiem, które zgubiła kura, gdy wychodziła z kurnika. Opadaj więc powoli na ziemię, jak robiło to piórko, i licz przy tym do pięciu. Kiedy już opadniesz na podłogę, możesz na niej przez chwilę poleżeć. Ja będę liczyć razem z tobą, abyś opadał bardzo powoli.

6. Praca z obrazkiem „Kurnik”. (Opisz, co widzisz na obrazku, wymyśl jakąś historyjkę do obrazka).

7. Zabawa rozwijająca zręczność i szybkość „Kurka zbiera robaki”.

Rodziec przygotowuje: kilka kolorowych sznurowadeł – robaków, tackę i pęsetę; zadaniem dziecka jest jak najszybsze zebranie sznurowadeł za pomocą pęsety i położenie ich na tacy. Rodzeństwo może zrobić zawody, kto szybciej.

8. Ćwiczenie równowagi „Na grzędzie”:

Dziecko – kurka – przechodzi, stawiając nogę za nogą po sznurku/skakance w taki sposób, aby z niego nie spaść.

9. Zabawa uspokajająca – „Na podwórku”:

Dziecko maszeruje po dywanie z rytmicznym klaskaniem i powtarzaniem rymowanki: *Na podwórku jest wesoło, wiele zwierząt chodzi w koło. Ko, ko, ko i kwa, kwa, kwa, niech zabawa dalej trwa.*

INNE PROPOZYCJE

♥ Słuchanie i rozmowa na temat wiersza H. Bechlerowej „Psotna świnka”.

*Rzekł kaczorek do gąsiorka:
– Świetnie się zabawić można!
Patrz, kartofel wypadł z worka –
będzie z niego piłka nożna.
Leci piłka w różne strony:
wyżej, niżej, w lewo, w prawo...
Patrzy indyk, kot i wrony,
Łatek szczeka: – Brawo, brawo!
Sroka ze wsi przyleciała,
łebkiem kręci, dziób otwiera
i rozgłasza po wsi całej:
– Górą kaczki! Dwa do zera!
Nie skończyły się zawody,
bo malutka Michalinka
otworzyła nagle chlewik
i wypadła stamtąd świnka.
– Dość zabawy! – głośno rzekła,
zjadła piłkę i – uciekła.*

- Kto jest mamą kaczorka, a kto – mamą gąsiorka?
- W co grały kaczki z gąskami, co było piłką?
- Kto wygrywał, kto przyglądał się grze?
- Co zrobiła sroka?
- Czy mecz się skończył? Dlaczego?

♥ Słuchanie i zabawa do wiersza J. Porazińskiej „Wiejska muzyka”

*Kaczka kwacze, kracze wrona,
a gęś gęga przestraszona.*

*Koza meczy, owca beczy,
a na płocie sroka skrzeczy.
Wróbel ćwierka, dzięcioł stuka,
a kukulka w lesie kuka.*

- ♥ Rodzic mówi wiersz. Gdy jest mowa o danym zwierzęciu, dziecko naśladuje jego głos.

*Kaczka kwacze (dziecko mówi: kwa, kwa, kwa),
kracze wrona (dziecko mówi: kra, kra, kra),
a gęś gęga (dziecko: gę, gę, gę) przestraszona.
Koza meczy (dziecko: meee, meee, meee),
owca beczy (dziecko: beee, beee, beee),
a na płocie sroka skrzeczy (trre, trre, trre).
Wróbel ćwierka (ćwir, ćwir, ćwir),
dzięcioł stuka (stuk-puk, stuk-puk, stuk-puk),
a kukulka w lesie kuka (ku-ku, ku-ku, ku-ku).*

- ♥ Inscenizacja wiersza Iwony Róży Salach „Bajka”. (Kukielki, pacynki lub zdjęcia zwierząt: kota, kury, koguta, indyka, kozy, gęsi, kaczki, świni, krowy, barana, konia, szczenięcia.)

*Zapraszam dzieci na bajkę,
w której kot pali fajkę –
pyku, pyku, pyk.
Ja sama jej nie pamiętam,
więc bajkę powiedzą zwierzęta.
– Ko, ko – kokoszka zaczęła
i szybko odfrunęła.
– Kukuryku! – zapiał kogutek
i jeszcze szybciej uciekł.
– Gul, gul – indyki pisnęły.
– Mee – potem kozy zaczęły.
– Gę, gę – gąski zagęgały,
lecz bajki mówić nie chciały.
– Kwa, kwa – kaczki krzyknęły.
– Kwi, kwi – świnki kwiknęły.
– Muuu – głośno ryknęła krowa.
– Beee – baran jej zawtórował.
– Miau, miau – kotki zapiszczały.
– Ihaha – koniki głos dały.
– Hau, hau, hau – krzyknęły szczeniaczki.
Głosów był wybór taki!
Zwierzęta ryczały, beczały, kwakały,
gdakały i piały,
szczekały, gęgały, miauczały,
lecz bajki nie powiedziały.*

♥ ZAGADKI SŁOWNE

*W oborze spokojnie stoi,
kiedy gospodyni ją doi.
Może być czarna, biała, bordowa.
Każdy już wie, że to jest... (krowa)*

*Na śniadanie owies je,
czasem rżeniem wita cię. (koń)*

*Ma ryjek różowy
i małe kopytka.
Wszystko ładnie zjada
ze swego korytka. (świnia)*

*Ptak domowy,
jajka znosi
i o ziarnka, gdacząc, prosi. (kura)*

*Je trawę na łące,
czasem łaty ma.
A gdy rolnik ją wydoi,
to mu mleko da. (krowa)*

*Kiedy idzie połą ścieżką,
kwacze głośno: kwa, kwa, kwa. (kaczka)*

*Pasie się na łące i długo przeżuwa,
mówi: mu, mu, mu i ... się nazywa. (krowa)*

*Mruczy, miauczy, prycha,
czasem pije mleko,
czasem myszy szuka. (kot)*

*Chodzi po podwórku
i grzebie łapkami.
Kiedy zniesie jajko
– ko, ko, ko się chwali. (kura)*

*Małe, żółte kuleczki –
dzieci kokoszczyki. (kurczątko)*

*Chodzi po podwórku,
kukuryku – woła.
Ma wspaniałą ogon
– to jego ozdoba. (kogut)*